ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 41.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 21-го Мая — 1835 — *Wilno. Wtorek. 21-go Maja.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 8-го Мая.

Пишутъ изъ Москвы: „1-е Мая нынѣшняго года останется навсегда незабвеннымъ въ памяти Московскихъ жителей и всѣхъ тѣхъ, которые въ этотъ день были на гуляньѣ въ Сокольникахъ.

Слѣдуя древнему Русскому обычаю — встрѣтить весну за городомъ, среди оживленной Природы, Московскіе жители собираются 1-го Мая въ Сокольникахъ. Здѣсь возвышается густая сосновая роща; множество загородныхъ домиковъ построены въ самомъ лѣсу и живописно мелькаютъ между зеленью деревъ. Широкая аллея, гдѣ ѣздятъ экипажи, пролегаетъ черезъ весь лѣсь и по обѣимъ сторонамъ дороги; достаточные жители ставятъ здѣсь палатки, гдѣ съ Русскимъ гостепріимствомъ радушно угощаютъ своихъ знакомыхъ. Въ концѣ рощи возвышается нѣсколько холмовъ; — здѣсь, въ день гулянья, собираются въ хороводы жители окрестныхъ деревень, и при звукѣ простой свирѣли или при трогательномъ напѣвѣ родимой пѣсни, нашъ добрый Русскій народъ веселится отъ души съ самаго утра до глубокой ночи. Праздничныя нарядныя одежды поселянъ красиво пестрѣютъ на вешней зелени холмовъ; — и все это вмѣстѣ составляетъ очаровательную, единственную въ своемъ родѣ, живую картину.

Въ нынѣшнемъ году, вмѣстѣ съ красною весною явилось въ Москвѣ и красное Солнце всей Россіи — Русскій Царь съ Своею Августѣйшею Фамиліею.

Всѣ ожидали, что Ихъ Величества удостоятъ гулянье Своимъ присутствіемъ, и съ самого утра Сокольники наполнились множествомъ гуляющихъ; послѣ обѣда потянулись, въ нѣсколькихъ непрерывныхъ рядахъ, за городъ экипажи. Нетерпѣливое ожиданіе *чего-то* замѣтно было на всѣхъ лицахъ. Наконецъ, въ шесть часовъ, изволилъ прибыть Государь Императоръ. Его Величество ѣхалъ въ открытой каретѣ съ Государынею Императрицею, а въ другомъ экипажѣ Ихъ Высочества Великій Князь КОНСТАНТИНЪ НИКОЛАЕВИЧЪ и Великая Княжна АЛЕКСАНДРА НИКОЛАЕВНА. Народное Русское ура! встрѣтило Августѣйшее Семейство, и тысячи бросились къ экипажу Ихъ Величествъ. Эти клики наконецъ слились въ одинъ общій радостный голосъ народа. Невозможно описать восторга, одушевлявшаго всѣхъ! Народъ слѣдовалъ за Ихъ Величествами, останавливалъ Ихъ экипажи, дабы долѣе насладиться лицезрѣніемъ Августѣйшихъ Гостей.

Я видѣлъ нѣсколько трогательныхъ, драгихъ Русскому сердцу, картинъ. Вотъ изъ нихъ одна. Почтенный старикъ, идя съ гулянья, положилъ, набожно три знаменія креста. На вопросъ мой, зачѣмъ онъ крестится, онъ отвѣчалъ: „Благодарю Все„вышняго, что Онъ сподобилъ меня, на 80 году жи„зни, еще разъ увидѣть Батюшку Царя и нашу Ца„рицу."

Ихъ Величества изволили оставить гулянье въ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, dnia 8 Maja.

Piszą z Moskwy: „Dzień 1szy Maja teraźnieyszego roku pozostanie nazawsze w pamięci mieszkańców tuteyszych, i tych wszystkich, którzy w tym dniu byli w Sokolnikach.

Trzymając się starego Ruskiego zwyczaju, — ażeby spotkać wiosnę za miastem, pośrzód ożywioney natury, mieszkańce Moskwy, dnia 1go Maja zgromadzają się w Sokolnikach. Tu się wznosi gęsty gay sosnowy; mnóztwo domków za miastem położonych, wystawione są w samym lesie, i malowniczo wyglądają z pomiędzy drzew zieloności. Széroka alleja, gdzie przechodzą pojazdy, ciągnie się przez cały las i po obu stronach drogi; bogatsi mieszkańcy, wystawują tu namioty, gdzie z Ruską gościnnością, z radością przyymują swych znajomych. W końcu gaju wznosi się kilkanaście pagórków; — w dzień zabawy zgromadzają się tu w chorowody mieszkańce wsi okolicznych, i przy odgłosie prostey piszczałki, lub przy rozczulającym śpiewie oyczystych pieśni, dobry nasz Ruski lud; weseli się z całey duszy od rana do poźney nocy. Świąteczna odzież wieśniaków, pięknie się mieni, na wiosenney zieloności pagórków; — wszystko to razem składa czarujący, jedyny w swym rodzaju żywy, obraz.

W teraźnieyszym roku razem z piękną wiosną ukazało się w Moskwie i piękne słońce całey Rossyi — Monarcha Ruski ze Swą Nayjaśnieyszą Familią.

Wszyscy się spodziewali, że Cesarstwo Ichmość zaszczycą zabawy swoją bytnością, i od rana Sokolniki były napełnione mnóztwem bawiących się; po obiedzie, wyciągnęły za miasto w kilku nieprzerwanych rzędach, pojazdy. Niecierpliwe *czegoś* oczekiwanie dawało się postrzegać na wszystkich twarzach. Nakoniec o godzinie 6tey raczył przybydź Cesarz Jegomość. Jego Cesarska Mość jechał w otwartey karecie z Cesarzową Jeymością, a w drugim pojeździe Ich Wysokoście Wielki Xiążę KONSTANTY NIKOŁAJEWICZ i Wielka Xiężniczka ALEXANDRA NIKOŁAJEWNA. Narodowe Ruskie ura! spotkało Nayjaśnieyszą Familią, i tysiące rzuciły się ku pojazdowi Ich Cesarskich Mości. Okrzyki te, połączyły się nakoniec w jeden powszechny, radośny głos narodu. Nie można opisać zachwycenia, które ożywiało wszystkich; lud postępował za Nayjaśnieyszym Cesarstwem, zatrzymywał Ich pojazdy, ażeby się więcey nasycić widokiem Nayjaśnieyszych Gośći.

Widziałem kilka poruszających, drogich dla serc Ruskich, obrazów. Oto jest jeden z nich. Sędziwy starzec, idąc z zabawy, uczynił nabożnie trzy znaki Krzyża. Na moje zapytanie dla czego się żegna? odpowiedział mi: „Dziękuję Naywyższemu, iż mi dozwolił, na 80 roku życia, jeszcze raz uyrzeć Oyca Cesarza i naszą Cesarzowę."

Cesarstwo Ichmość raczyli opuścić zabawy o pół

половинѣ десятаго часа, но у крыльца Чудовскаго Дворца Ихъ встрѣтили опять толпы народа. Цѣлый день Кремлевская площадь покрыта народомъ, и многіе ночуютъ у Царскаго дома.

Такъ Москва встрѣчаетъ своего Царя; такъ Русскіе любятъ своихъ Государей. (*Спб. В.*)

Его Императорское Высочество Государь Великій Князь МИХАИЛЪ ПАВЛОВИЧЪ изволилъ 5-го сего Мая выѣхать изъ Санктпетербурга въ Берлинъ.

— Главнокомандующій Дѣйствующею Арміею, Генералъ-Фельдмаршалъ Князь Варшавскій, Графъ *Паскевичъ-Эриванскій*, 9-го числа сего Мая выѣхалъ изъ здѣшней столицы въ Варшаву. (*Свв. П.*)

— Высочайшими Именными Указами, Капитулу Россійскихъ Императорскихъ и Царскихъ Орденовъ данными, Всемилостивѣйше пожалованы кавалерами; минувшаго Апрѣля въ 25-й день, *Ордена Св. Владиміра 3-й степени*: состоящій при Виленскомъ Военномъ Губернаторѣ для особыхъ порученій, отставный Генералъ-Маіоръ *Могульскій*; и въ изъявленіе особеннаго Его Императорскаго Величества благоволенія, Императорскій Королевскій Австрійскій Маіоръ и Камергеръ Князь Феликсъ *Шварценбергъ*.

— Высочайшими Именными Указами, данными Капитулу Орденовъ, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами нижеслѣдующіе Чиновники: *Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава*: прошедшаго Апрѣля въ 6-й день, въ воздаяніе отлично усердной службы и трудовъ, Главноуправляющимъ Путями Сообщенія и Публичными Зданіями засвидѣтельствованныхъ и Комитетомъ Министровъ одобренныхъ, *4-й степени*: Смотритель судоходства 1-го класса Надворный Совѣтникъ *Цугехеръ*, Титулярные Совѣтники: Смотрители судоходства 1-го класса *Макаровъ и Куриловъ*, 2-го класса *Гиттеръ*, Ассессоры Губернскихъ Строительныхъ Коммиссій: Саратовской *Васильевъ*, Виленской *Шульцъ*, и Гродненской *Афанасовичъ*. (*Р. И.*)

— По дошедшимъ свѣдѣніямъ о совершеніи нѣкоторыми Присутственными мѣстами, не взирая на существующія въ законахъ запрещенія, актовъ на щетъ увольненія помѣщиками крѣпостныхъ своихъ людей на свободу съ землею, не по правиламъ о свободныхъ хлѣбопашцахъ существующимъ, Его Императорское Величество Высочайше повелѣть соизволилъ: подтвердить строго всѣмъ Присутственнымъ мѣстамъ о непремѣнномъ исполненіи въ семъ случаѣ Свода Законовъ тома 10 статьи 450, которою запрещается совершать всякіе акты объ увольненіи помѣщиками крѣпостныхъ своихъ людей на свободу съ землею, которые будутъ составлены, не по правиламъ, на щетъ увольненія сихъ людей въ свободные хлѣбопашцы предписаннымъ. (Апрѣля 13-го дня 1835 года. *По 1-му Департаменту*.)

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали предложеніе Господиномъ Министромъ Юстиціи, Тайнымъ Совѣтникомъ и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Законовъ и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ: 1.) докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу: какимъ правомъ должны защищаться въ Россіи дѣла объ имуществахъ Римско-Католическихъ Церквей и Монастырей, въ Царствѣ Польскомъ состоящихъ, и 2.) отношеніе по сему предмету Генералъ-Фельдмаршала Князя Варшавскаго къ Министру Юстиціи,— принялъ въ уваженіе: 1-е, что свода Законовъ, тома X, о судопроизводствѣ, въ ст. 2155 изображено: „Дѣла тяжебныя Монастырей, Церквей, Архіерейскихъ домовъ и другихъ духовныхъ учрежденій, производятся въ Судебныхъ мѣстахъ на томъ же основаніи, какъ тяжебныя дѣла казны, “ — и въ примѣчаніи къ оной статьѣ: „Правило сіе относится, какъ до тяжбъ Церквей и Монастырей Грекороссійскихъ, такъ и до тяжбъ Церквей и Монастырей Греческихъ, въ Россіи состоящихъ, Римско-Католическихъ, Греко-Уніатскихъ, Армянскихъ, до Церквей Евангелическо-Реформатскихъ и до духовной собственности Магометанскаго Духовенства.“ 2.) Что со времени присоединенія къ Россійской Державѣ Царства Польскаго, имущества, принадлежащія Римско-Католическимъ Монастырямъ и Церквамъ онаго Царства, состоятъ подъ покровительствомъ наравнѣ съ имуществами Монастырей и Церквей Грекороссійскихъ, по законамъ той страны, гдѣ имущества сіи находятся, и 3.) что на семъ основаніи, какъ удостовѣряетъ Намѣстникъ Царства Польскаго, по положе-

do dziesiątey, lecz przy wschodach Czudowskiego pałacu, Ich znowu napotkały tłumy ludu. Przez cały dzień plac Kremliński pokryty był ludem, i wielu nocowało przy pałacu Cesarskim.

Tak Moskwa wita swojego Cesarza; tak Ruscy kochają swych Monarchów. (*G. S. P.*)

Jego Cesarska Wysokość Wielki Xiążę MICHAŁ PAWŁOWICZ raczył dnia 5go teraźnieyszego Maja wyjechać z Sankt-Petersburga do Berlina.

— Główno-Dowodzący czynną Armią, Jenerał-Feldmarszałek Xiążę Warszawski *Paskiewicz Erywański*, dnia 9go teraźnieyszego Maja, wyjechał z tuteyszey Stolicy do Warszawy. (*P. P.*)

— Przez Naywyższe Imienne ukazy do Kapituły Rossyyskich Cesarskich i Królewskich Orderów dane, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami: —dnia 25 przeszłego miesiąca Kwietnia, *orderu Św. Włodzimierza 3go stopnia*: zostający przy Wileńskim Wojennym Gubernatorze do szczególnych poleceń, odstawny Jenerał-Major *Moczulski*; i na okazanie szczególnych Jego Cesarskiey Mości zadowolenia, Cesarsko-Królewsko-Austryacki Major i Szambelan Xiążę Felix *Schwarzenberg*.

— Przez Naywyższe Imienne ukazy dane do Kapituły Orderów, Nayłaskawiey mianowani Kawalerami, niżey następujący Urzędnicy: *Cesarskiego i Królewskiego orderu Św. Stanisława*, dnia 6go Kwietnia, w nagrodę odznaczającey się gorliwością służby i prac, przez Główno zarządzającego Dróg kommunikacyi i publicznych budowli poświadczonych i uznanych przez Komitet Ministrów, *4go stopnia* Dozorca Spławu 1szey klassy Radca Dworu *Cuhecher*, Rádcy Honorowi: Dozorcy Spławu, 1szey klassy *Makarow* i *Kuryłów*, 2giey klassy *Hitter*, Assessorowie Gubernialnych budowniczych Kommissyy: Saratowskiey *Wasiljew*, Wileńskiey *Szulc* i Grodzieńskiey *Afanasowicz*. (*R. I.*)

— Po doyściu wiadomości o utwierdzeniu przez niektóre mieysca Sądowe, bezwzględnie na znaydujące się w prawach zaprzeczenia, aktów uwolnienia ludzi przez obywateli włościan swoich z ziemią, nie podług prawideł o wolnych rolnikach, Jego Cesarska Mość Naywyżey rozkazać raczył: ponowić surowie wszystkim Sądowym mieyscom o ścisłém wypełnianiu w w tém zdarzeniu Księgi Połączenia Praw tomu 10 artykułu 450, przez który zaprzeczono jest utwierdzać wszelkie akta na darowanie przez obywateli ludzi włościan swoich wolnością z ziemią, które będą napisane nie podług prawideł, względem uwolnienia tych ludzi do stanu wolnych rolników przepisanych. (Kwietnia 13 dnia 1835 roku. (*z 1-go Departamentu*.)

— Rządzący Senat na powszechném zebraniu pierwszych trzech Departamentow, słuchali przełożoney przez P. Ministra Sprawiedliwości, Radcę Taynego i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, do należytego wypełnienia Naywyżey utwierdzoney Opinię Rady Państwa, w następującém brzmieniu: „Rada Państwa na Departamencie praw i na Powszechném zebraniu rozpatrzywszy: 1) przełożenie Powszechnego zebrania pierwszych trzech Departamentow Rządzącego Senatu na zapytanie: jakim prawem mają zasłaniać się w Rossyi dzieła o majątkach Rzymsko-Katolickich Kościołów i Klasztorów, w Królewstwie Polskiem będących, i 2) odniesienie się w tey rzeczy Jenerał Feldmarszałka Xiążęcia Warszawskiego do Ministra Sprawiedliwości, rozważał: 1) iż w połączeniu praw, tomu X. o odbywaniu spraw, w art. 2155 wyrażono: „Dzieła processowe Klasztorów, Kościołów, Biskupich domow i innych duchownych zakładow, odbywają się w urzędach Sądowych na teyże osnowie, jak dzieła processowe skarbu” i w uwadze do tego artykułu: „Prawidło to odnosi się jak do processów Kościołów i Klasztorów Greko-Rossyyskich, tak i do processów Kościołów i Klasztorów Greckich, w Rossyi będących, Rzymsko-Katolickich Unitskich, Ormiańskich, do Kościołów Ewangelicko Reformowanych, i do Duchowney własności Mahometańskiego Duchowieństwa. „ 2) że od czasu przyłączenia do Państwa Rossyyskiego Królewstwa Polskiego, majątki, należące do Rzymsko-Katolickich Klasztorów i Kościołów tego Królewstwa, zostają pod opieką, równie jak Kościoły i Klasztory Greko-Rossyyskie, podług praw tego kraju, gdzie się one znaydują, i 3) iż na tey osnowie, jak zapewnia Namiestnik Królewstwa Polskiego, podług postanowienia Rady Administracyyney nastałego dnia 17 Lipca 1835 roku, Rossyyskie publiczne zakłady w prawnych poszukiwaniach, o należącym do nich majątku w Królewstwie Polskiem, używają tychże

нію Совѣта Управленія онаго, состоявшемуся въ 17 (29) день Іюля 1834 года, Россійскія общественныя заведенія по искамъ своимъ о принадлежащемъ имъ имуществѣ въ Царствѣ Польскомъ, пользуются такими же правами, какъ и тамошнія. По сему Государственный Совѣтъ *положилъ*: постановить, что возникающія въ Россіи дѣла объ имуществахъ, принадлежащихъ Монастырямъ и Церквамъ Римско-Католическаго исповѣданія, состоящимъ въ Царствѣ Польскомъ, должны быть производимы тѣмъ же порядкомъ, какой установленъ вообще для тяжебныхъ дѣлъ Монастырей, Церквей, Архіерейскихъ домовъ и другихъ духовныхъ учрежденій. На ономъ Мнѣніи написано: „Его Императорское Величество, вос„послѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государ„ственнаго Совѣта по вопросу: какимъ правомъ дол„жны защищаться въ Россіи дѣла объ имуществахъ „Римско-Католическихъ Церквей и Монастырей, въ „Царствѣ Польскомъ состоящихъ? — Высочайше у„твердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. (под„писалъ) *За Предсѣдателя Государственнаго Со„вѣта Графъ Николай Мордвиновъ.* 18 Марта 1835.“ (Апрѣля 26 дня 1835 года. *По Общему Собранію первыхъ трехъ Департаментовъ.*)

— Правительствующій Сенатъ слушали рапортъ Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, что въ слѣдствіе указа Правительствующаго Сената отъ 6-го Марта сего 1835 года, коимъ предоставлено ему испросить Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе на дозволеніе Градоначальникамъ выдавать за своимъ подписаніемъ подорожныя по частной надобности, онъ Г. Министръ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ. Государь Императоръ, по положенію Комитета, на сіе Высочайше соизволилъ. Мая 1-го дня 1835 года. (*По 1-му Департаменту.*) (*С. В.*)

— Россійскій Консулъ въ Бродахъ отъ 18-го Апрѣля с. ст. увѣдомляетъ, что ужасное бѣдствіе постигло Броды 17-го числа сего мѣсяца. Значительнѣйшая и богатѣйшая часть сего города и много товаровъ сдѣлались жертвою пламени. Занимаемый консульствомъ домъ равномѣрно сгорѣлъ, но архивъ онаго спасенъ. (*С. П.*)

Гапсаль, 19-го Апрѣля.

Вчера прибыли сюда шкиперъ и пять матросовъ съ разбившагося Прусскаго галліаса *Нордштернъ*. По показанію шкипера *Стемлинга* и экипажа его, сей галліасъ шелъ изъ Данцига въ С. Петербургъ съ грузомъ ржи, картофеля, гороха, бобовъ, янтаря, картинъ, галантерейныхъ вещей, книгъ, соли, досокъ и рогожъ. Въ ночи 15-го Апрѣля онъ нашелъ на разбившееся въ морѣ судно; отъ сильныхъ ударовъ объ оное, пробило подводную часть галліаса, и оный наполнился водою. Шкиперъ, не видя надежды спасти судно и грузъ, отправился съ экипажемъ на островъ Одесгольмъ, откуда прибылъ на своей шлюбкѣ къ здѣшнему порту. (*К. Г.*)

Одесса, 16-го Апрѣля.

Влажная погода и небольшіе дожди поддерживаютъ нашу надежду на урожай; но небольшое число судовъ, приходящихъ въ нашъ портъ, доказываетъ недостатокъ требованій изъ Средиземнаго Моря на нашъ хлѣбъ. Въ сношеніяхъ съ Англіею нѣтъ никакого движенія.

23-го Апрѣля.

Изъ Константинополя пишутъ отъ 19-го Апрѣля (1-го Мая): вчера прибыли сюда курьеры (татары) изъ Александріи. Депеши, привезенныя ими, какъ слышно, очень важны, но содержаніе ихъ еще неизвѣстно. Чума нѣсколько уменьшилась въ Александріи: въ день умирало не болѣе 200 человѣкъ. Въ числѣ Иностранцевъ, сдѣлавшихся жертвою заразы, упоминаютъ одного шкипера Баттальикрини и перваго драгомана Ибрагима-Паши Абро.

— Здѣсь возбудило большое любопытство извѣстіе о появленіи въ водахъ Митиленскихъ эскадры изъ одиннадцати военныхъ судовъ и одного парохода. Многіе думаютъ, что это должна быть эскадра Мегемета-Али, высланная для наблюденія за движеніями Султанской эскадры, подъ начальствомъ Гассана-Бея назначенной въ Варварію.

— Султанская эскадра не вышла еще изъ Дарданеллъ въ Архипелагъ; утверждаютъ даже, что она и не пойдетъ къ Триполи. (*О. В.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

А в с т р і я.

Вѣна, 2-го Мая.

Въ Австрійскомъ Наблюдателѣ напечатано: „Его Католическое Величество поручилъ своему Посланнику при Прусскомъ Дворѣ, Графу *Траутмансдорфу*, отправиться въ Лудвигслустъ, для поздравленія

samych praw, co i tameczne. Zatem Rada Państwa zamierzyła: postanowić, iż wynikające w Rossyi sprawy o majątkach, należących do Klasztorów i Kościołów Rzymsko-Katolickiego wyznania, położonych w Królewstwie Polskiém, powinny bydź odbywane tymże porządkiem, jaki jest w ogólności postanowiony, dla spraw processowych Klasztorów, Kościołów, domow Biskupich i innych duchownych zakładow. Na tey Opinii napisano: „Jego Cesarska Mość nastałą Opinią na Powszechném zebraniu Rady Państwa, na zapytanie: jakiem prawem zaszcycać się powinny w Rossyi dzieła o majątkach Rzymsko-Katolickich Kościołow i Klasztorow, w Królewstwie Polskim będących. Nayżey utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. (podpisał) *Za Prezydenta Rady Państwa Hrabia, Nikołay Mordwinow.* 18 Marca 1835. 26 Kwietnia 1835 roku. (*z Powszechnego Zebrania pierwszych trzech Departamentow.*)

— Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Spraw Wewnętrznych, iż na skutek Ukazu Rządzącego Senatu, pod 6 Marca teraznieyszego 1835 roku, przez który mu zostawiono wyjednać Naywyższego Jego Cesarskiey Mości zezwolenia, na dozwolenie Naczelnikom miast, wydawać za swym podpisem podorożne w prywatney potrzebie, P. Minister wchodził zprzedstawieniem do Komitetu PP. Ministrow Cesarz Jegomość; po nastałym postanowieniu Komitetu Naywyżey na to zezwolić raczył. (Maja 1 dnia 1835 roku *z 1 Departamentu*) (*G. S.*)

— Rossyyski Konsul w Brodach, pod dniem 18g Kwietnia s. st. donosi, iż dnia 17 straszne nieszczęści spotkało Brody. Znacznieysza i bogatsza część tego miasta i wiele towarów stały się pastwą płomieni. Dóm zaymowany przez Konsulat również zgorzał, lecz archiwa jego zostały wyratowane. (*P. P.*)

Hapsal, dnia 19 Kwietnia.

Wezora tu przybyli szyper i pięciu maytków, z rozbitey pruskiey galioty *Nordstern*. Podług opowiadania Szypra *Stemlinga* i jego ekwipażu, ta galiota płynęła z Gdeńska do St. Petersburga z ładunkiem żyta, kartofli, grochu, bobu, bursztynu, lanszaftów, soli, desek i rohoż. W nocy 15go Kwietnia trafiła na rozbity w morzu okręt; przez silne weń uderzenie przebiła się część podwodna galioty, i napełniła się wodą. Szyper, nie mając nadziei ocalenia statku i ładunku, pośpieszył z ekwipażem na wyspę Odesholm, zkąd na swey szalupie przybył do tuteyszego miasta. (*G. H.*)

Odessa, dnia 16 Kwietnia.

Niewielkie dżdże i wilgotna pogoda, wspierają nasze nadzieje urodzaju; lecz mała liczba statków, przychodzących do naszego portu, dowodzi, iż z Morza-Śrzódziemnego mało potrzebują od nas zboża. W stosunkach z Anglią niema żadnego ruchu.

Dnia 23.

Z Konstantynopola donoszą pod dniem 19go Kwietnia (1go Maja): Przybyli tu wezora gońcy (tatarowie) z Alexandryi; depesze przez nich przywiezione, mówią, że mają bydź bardzo ważne, lecz co się w nich zawiera, jeszcze niewiadomo. Powietrze morowe nieco się zmnieyło w Alexandryi: codzień umierało nie więcey nad 200 ludzi, w liczbie cudzoziemców, którzy stali się ofiarą powietrza, wymieniają Szypra jednego, *Battalikrini* i pierwszego Dragomana Ibrahima Baszy Abro.

— Wzbudziła tu wielką ciekawość wiadomość o ukazaniu się na wodach Mityleńskich eskadry, z 11tu okrętów wojennych i jednego statku parowego. Wielu mniema, że to musi bydź eskadra Mehmeda-Alego wysłana dla uważania obrótów eskadry Sułtańskiey, pod dowództwem Hassan-Beja, przeznaczoney do Barbaryi.

— Sułtańska eskadra nie wyszła jeszcze z Dardanelów na Archipelag; utrzymują nawet, że ona nie dóydzie ku Trypolowi. (*G. O.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A u s t r y a.

Wiedeń, dnia 2 Maja.

W Austryaokim Dostrzegaczu wydrukowano: „Jego Królewska Mość polecił swemu Posłowi przy Dworze Pruskim, Hrabiemu *Trautmansdorf*, zjechać do Ludwigslustu, dla powinszowania Jego Wysokości

Его Высочества Великаго Герцога *Мекленбургъ-Шверинскаго* съ совершеніемъ пятидесяти лѣтъ его управленія, и для поднесенія Его Высочеству Венгерскаго *Ордена Св. Стефана*.

— 14-го Іюня Ихъ Величествамъ будетъ принесена торжественная присяга Австрійскими Чинами. Шествіе начнется въ 10 часовъ утра изъ дворца въ церковь *Св. Стефана*, и будетъ состоять изъ депутатовъ городовъ и мѣстечекъ и города Вѣны, Совѣтниковъ и Чиновниковъ, Министровъ, Гофмейстера, Маршала и т. д. Ихъ Величества будутъ ѣхать въ колесницѣ Императора Карла V, запряженной восемью лошадьми; по сторонамъ колесницы будутъ итти Придворные Чины, а позади Капитаны Лейбъ-Гвардіи, Оберъ-Гофмейстеръ Императрицы, Нѣмецкая и Венгерская Гвардія. Шествіе будетъ заключено отрядомъ кавалеріи и пѣхоты. По отслуженіи въ соборной церкви торжественнаго молебствія, шествіе тѣмъ же порядкомъ возвратится во дворецъ, гдѣ, въ присутствіи Депутатовъ трехъ сословій, принесена будетъ присяга. Въ дворянской залѣ данъ будетъ обѣдъ Придворнымъ Чинамъ, Духовенству и Депутатамъ Гражданъ. Вечеромъ на всѣхъ пяти театрахъ даны будутъ безденежныя представленія, и Дворъ посѣтитъ каждый изъ сихъ театровъ. Городъ будетъ иллюминованъ. (*С. П.*)

6-го Мая.

Увѣряютъ, что по повелѣнію Его Императорскаго Величества, лагеря въ Моравіи, о которомъ слухъ распространился, въ нынѣшнемъ году не будетъ. (*A.P.S.Z.*)

Пруссія.

Берлинъ, 15-го Мая.

Прибыли сюда: Генералъ Маіоръ и Командиръ 3 дивизіи *Вейрахъ*, изъ Майнца, и свиты Его Величества Императора Всероссійскаго Генералъ-Маіоръ Мансуровъ, изъ С. Петербурга.

— Его Королевское Высочество Герцогъ *Кембриджскій*, прибылъ изъ Майнца въ Кельнъ 9-го сего мѣсяца, на пароходѣ *Городъ Майнцъ*, остановился въ Дейцѣ въ тамошней новой Гостинницѣ, *Hotel de Bellevue*, и на слѣдующее утро отправился на Нидерландскомъ пароходѣ *Принцъ Фридрихъ Прусскій*, въ дальнѣйшій путь чрезъ Роттердамъ въ Лондонъ. Его Королевское Высочество посѣтилъ въ Дейцѣ Соборъ, залу Ратуши и казармы 4 драгунскаго полка, коего музыканты, по приказанію Офицеровъ, играли вечеромъ въ саду предъ гостиницею, занимаемою Герцогомъ. (*A.P.S.Z.*)

Нидерланды.

Гага, 5-го Мая.

Путешествіе Ея Императорскаго Высочества Принцессы *Оранской* имѣетъ въ предметѣ, не Швейцарію, а Баденъ-Баденъ. (*A.P.S.Z.*)

Франція.

Парижъ, 4-го Мая.

Увѣряютъ, что Маршалъ *Мезонъ* принявъ Министерство, замѣнилъ мало по малу многихъ почетныхъ чиновниковъ другими, по собственному выбору. Такъ на пр. будто бы Депутатъ *Боасси-д'Англасъ* поступилъ Директоромъ Генеральнаго управленія, на мѣсто Г-на *Дора*; а Г-нъ *Раймондъ*, Военный Интендантъ Генеральнымъ Секретаремъ на мѣсто Г-на *Барадера*.

— Аббатъ *Ламенне* находится еще въ Парижѣ и по окончаніи большаго процесса, возвратится въ Бретань.

5-го Мая.

При напечатаніи въ *Монитерѣ* рѣчи, произнесенной 1-го сего мѣсяца *Людвику Филиппу* Австрійскимъ Посланникомъ Графомъ *Аппони*, вкралась ошибка, которую сегодня Министерская газета поправляетъ. Самъ Графъ *Аппони* въ нотѣ къ Г-ну *Брольи* замѣтилъ ее и требовалъ, чтобъ она была исправлена; послѣ чего сіе мѣсто гласитъ такъ: „Желанія наши, Монархъ! все тѣже, и по истеченіи каждаго года, мы видимъ исполненіе оныхъ отъ мудрости Правительствъ (*des gouvernemens*, а не *du gouvernement*), соединенныхъ усиліи всѣхъ Государей и единодушія, царствующаго между ними, столь щастливо.“

— Вчера во второмъ приготовительномъ собраніи Палаты Перовъ прочитано было снова двадцать писемъ изъ Парижа съ извиненіями; изъ коихъ два или три основавшіяся на незаконности Суда и несправедливости процесса были отринуты; тѣмъ же Перамъ, кои извинялись нездоровьемъ, дано увольненіе. Вопросъ, какое число Членовъ должно присутствовать, дабы рѣшенія имѣли силу, оставленъ былъ безъ вниманія.

Wielkiemu Xięciu *Meklenburg-Schwerin*, ukończenia 50 lat jego Rządów, i dla złożenia Jego Wysokości Węgierskiego orderu *S. Stefana*.

— Dnia 14 Czerwca, Ich Cesarskim Mościom wykonana będzie uroczysta przysięga Stanów Austryackich. Iście z pałacu do Kościoła S. Stefana zacznie się o godzinie 10 rano, i będzie się składało z deputowanych miast i miasteczek i Deputatow Wiednia, Radców i Urzędników, Ministrów, Mistrza Dworu, Marszałka i t. d. Cesarstwo Ichmość jechać będą ośmią końmi, założonemi w pojeździe Cesarza Karola V, obok pojazdu będą postępowali Urzędnicy Dworu, a z tyłu Kapitani Gwardyi przyboczney, Wielki Mistrz Dworu Cesarzowey, Niemiecka i Węgierska Gwardye. Cały ten orszak zakończony będzie oddziałem jazdy i piechoty. Po wysłuchaniu w kościele uroczystego nabożeństwa, iście tymże porządkiem odbędzie się do pałacu, gdzie w obecności Deputowanych trzech Stanów, wykonana będzie przysięga. W sali Rycerskiey dany będzie obiad dla Urzędników Dworu, Duchowieństwa i Deputowanych miast. Wieczorem na wszystkich pięciu teatrach dane będą bezpłatne widowiska, a Dwór odwiedzi każdy z tych teatrów. Miasto będzie oświecone. (*P. P.*)

Dnia 8.

Zapewniają, iż z rozkazu Jego Cesarskiey Mości, w roku teraznieyszym nie będzie obozu w Morawii, o którym pogłoska była się rozbiegła. (*A.P.S.Z.*)

Prussy.

Berlin, dnia 15 Maja.

Przybyli tu: Jenerał-Major i Dowódzca 3ciey dywizyi *Wejrach* z Moguncyi i Orszaku Jego Cesarskiey Mości Cesarza Rossyyskiego Jenerał-Major *Mansurow* z St. Petersburga.

— Jego Królewska Wysokość Xiąże *Cambridge*, przybył dnia 9 t. m. z Moguncyi do Kolonii, na statku parowym *Miasto Moguncya*, i zatrzymał się w Deiz, w tamecznym nowym gościnnym domie, *Hotel de Bellevue*, i nazajutrz rano wyjechał na Niderlandzkim statku parowym *Xiąże Fryderyk Pruski*, w dalszą drogę przez Rotterdam do Londynu. Jego Królewska Wysokość odwiedził Katedrę i salę Ratuszową, oraz koszary w Deiz 4go półku Dragonów, którego muzyka, z rozkazu Oficerów, grała wieczorem w ogrodzie przed domem, w którym się Xiąże znaydował. (*A.P.S.Z.*)

Niderlandy.

Haga, dnia 5 Maja.

Podróż jey Cesarskiey Wysokości, Xiężny Oranii, ma się odbydź, nie do Szwaycaryi, lecz do Baden-Baden. (*A.P.S.Z.*)

Francya.

Paryż, dnia 4 Maja.

Zapewniają, że Marszałek *Maison*, objąwszy Ministeryum, powoli wielu honorowych urzędników zmienił innemi podług swojego wyboru. Tak np. jakoby deputat *Boissy d'Anglas*, naznaczony Dyrektorem Jeneralnego zarządu, na mieysce P. *Dor*, a P. *Raymond*, woyskowy Intendent, Jeneralnym Sekretarzem na mieysce P. *Barader*.

— Xiądz *Lamennais* znayduje się jeszcze w Paryżu, i po ukończeniu wielkiego processu, powróci do Bretanii.

Dnia 5.

Przy wydrukowaniu w *Monitorze* mowy, mianey dnia 1 t. m. do *Ludwika Filipa*, przez Posła Austryackiego Hrabiego *Appony*, wkradła się omyłka, którą dzisieysza Ministeryalna gazeta poprawia. Sam Hr. *Appony* w nocie do Xcia *Broglie*, postrzegł ją i żądał, ażeby była poprawioną: „Chęci nasze, Monarcho! są jednostayne, i po upłynieniu każdego roku, widziemy ich wypełnienie przez mądre Rządy (*des gouvernemens*, nie zaś *du gouvernement*), połączonych usiłowań wszystkich Monarchów i jednomyślność, między niemi, tak szczęśliwie panującą.

— Wczora na drugiém przygotowawczém zgromadzeniu Izby Parów, odebrano znowu dwadzieścia listów z Paryża z usprawiedliwieniami; z których dwa lub trzy o niewłaściwości Sądu i niesprawiedliwości processu, zostały odrzucone; tych zaś Parów, którzy się wymawiali z przyczyny niezdrowia, uwolniono. Zapytanie, jaka liczba Członków zasiadać powinna, ażeby wyrok był ważnym, nie zwróciło na siebie żadney uwagi.

— По перекличкѣ оказалось 160 Перовъ, и потому болѣе половины Членовъ, имѣющихъ совѣщательный голосъ. Предложенiе, чтобы Судъ поставилъ впередъ основанiе, по коему бы возраженiя обвиняемыхъ были приняты, или отвергнуты, отринуто. По сему Судъ разрѣшитъ самъ оправданiя обвиненныхъ.

— Многiе изъ Нацiональной Гвардiи 4-го и 12-го легiона, какъ сообщаетъ *National*, присоединились къ протестацiи 5-го легiона противу службы при процессѣ, разсматриваемомъ нынѣ въ Палатѣ Перовъ. Число подписавшихся уже значительно.

— Въ *Phare de Bayonne* 30-го Апрѣля сообщено: „Письмо изъ Пампелоны отъ 27-го извѣщаетъ, что о Генералѣ *Вальдецѣ* не получено никакихъ положительныхъ извѣстiй. Одни говорятъ, что *Вальдецъ* во время своихъ переходовъ потерпѣлъ вредъ; другiе, что одержалъ верхъ надъ Генераломъ *Сумалакарреги*. Нѣтъ сомнѣнiя, что если Генералъ *Вальдецъ* былъ въ необходимости, 24-го отступить въ Логроньо: то сiе не по причинѣ непрiятельскаго на него нападенiя; но по недостатку жизненныхъ припасовъ. Лордъ *Эллiотъ* былъ 25-го въ Эстеллѣ, гдѣ онъ ожидалъ Генерала *Вальдеца*. Вчера ввечеру тронулся изъ Альдуды въ Элисондо транспортъ изъ 700,000 франковъ съ конвоемъ. *Донъ-Карлосъ* соглашается принять для прекращенiя междоусобной войны, слѣдующiя условiя; мы однако жъ не ручаемся за ихъ подлинность, полагая, что онѣ выдуманы его приверженцами: 1) Онъ согласенъ отказаться отъ престола въ пользу своего сына, который приметъ имя Карла V. 2) Онъ готовъ оставить Испанiю, какъ скоро Правительница Кристина удалится изъ Королевства. 3) Онъ допускаетъ непосредственное обрученiе своего сына съ Принцессою Изабеллою. 4) Онъ признаетъ до кончины Фердинанда VII, сдѣланные и уплаченные долги. 5) Онъ обѣщаетъ совершенное прощенiе за политическiя преступленiя. 6) Онъ обѣщаетъ непосредственно созвать древнихъ Кортесовъ для законнаго и окончательнаго разсмотрѣнiя и утвержденiя всѣхъ, произведенныхъ по смерти Фердинанда VII актовъ, коимъ онъ не признаетъ законности. Всѣ прочiя условiя *Донъ-Карлосомъ* отринуты. (*A.P.S.Z.*)

6-го Мая.

Вчера въ Палатѣ Перовъ начался процессъ, обвиненныхъ въ Апрѣльскихъ смятенiяхъ. Въ 9 часовъ утра заняты уже были любопытными всѣ улицы, ведущiя къ Люксембургскому дворцу, коего садъ для публики былъ запертъ, въ немъ видны были только многiе отряды, конной и пѣхотной городской гвардiи. Въ одномъ частномъ домѣ противу Одеона сдѣлана гауптвахта. Въ 11 часовъ проведены газетные скорописцы, межъ двумя рядами солдатъ, на мѣста для нихъ назначенныя; а вскорѣ послѣ 11 часовъ дозволенъ входъ публикѣ; женщинъ вовсе не впускали. Въ 12½ часовъ, прибыли свидѣтели для уличенiя обвиняемыхъ, и тѣ кои хотѣли говорить въ ихъ пользу. Первые сѣли по лѣвой, а другiе по правой сторонѣ мѣста, устроеннаго для обвиненныхъ. Во 2-мъ часу введены по двое, сперва Лiонскiе, и чрезъ четверть часа Парижскiе преступники. Наконецъ во 2-мъ съ половиною вошли въ залу Перы, а за ними слѣдовалъ Генеральный Прокураторъ *Мартенъ*, съ своими помощниками, всѣ одѣтые въ красное судейское платье. Вскорѣ послѣ сего, Президентъ открылъ засѣданiе, и велѣлъ прочитать списокъ присутствующихъ Перовъ, а потомъ именный списокъ подсудимыхъ коихъ было 121. Они сѣли на назначенныя имъ мѣста на 9 скамьяхъ, а именно: на пяти первыхъ, 59 Лiонцевъ, 5 изъ города Ст. Этьена, 1 изъ Гренобля, 1 изъ Арбоа, 1 изъ Безансона и 2 изъ Марсели, а всего 69; на трехъ слѣдующихъ сидѣли всѣ 42 Парижскихъ виновныхъ, а на трехъ послѣднихъ, 9 обвиненныхъ Унтеръ-Офицеровъ изъ Люневиля, и подсудимый Адвокатъ *Матье* изъ Эпиналя. Многiе преступники, вошедъ въ залу, имѣли на головѣ шапки или шляпы, кои они по прибытiи Перовъ сняли. Когда сiи послѣднiе заняли свои мѣста, Президентъ напомнилъ публикѣ, чтобы она во время сужденiй соблюдала всевозможное спокойствiе. По прочтенiи списка Перовъ, оказалось ихъ 164. Въ числѣ 79 неявившихся въ засѣданiе, были: Князья *Таллейраны*, *Брогли*, *Вальми* и *Далмацiй*, Маркграфъ *Дре-Брезе*, Маршалы *Жераръ* и *Груши*, Графы *Эксельманъ* и *Друэ-д'Эрлонъ*, Баронъ *Бернаръ*, Гг. *Гаспаринъ*, *Бельо* и пр. Г-нъ *Лакуръ* и Маршалъ *Лобо* объявили, что хотя они со стороны обвиняемыхъ призваны были въ свидѣтели, первый Г-мъ *Маррасомъ*, а послѣднiй Г-мъ *Гинаромъ*, но какъ оба по совѣсти все уже объявили, что принадлежитъ къ сему предмету: то и не должны они лишаться права участвовать въ засѣданiяхъ. Президентъ, прочитавъ списокъ Перовъ, вызывалъ подсудимыхъ, да-

— Po odbytém przewołaniu imionowém, było 160 Parów, a zatém większa część Członków, mających głos w Sądzie. Wniosek, ażeby Sąd, ustanowił naprzód zasadę, podług któréy, usprawiedliwienia obwinionych mogłyby bydź przyjętemi, lub odrzuconemi, nie przyjęty. Zatém Sąd sam będzie roztrząsał usprawiedliwienia obwinionych.

— *National* donosi, iż wielu z Gwardyi Narodowey 4tey i 12tey legii. przyłączyło się do protestacyi 5tey legii przeciw służby w czasie processu, roztrząsającego się teraz w Izbie Parów. Liczba podpisanych już jest znaczna.

— W *Phare de Bayonne* pod dniem 30 Kwietnia, czytamy: „List z Pampelony 27 b. m. donosi, że jeszcze żadnych pewnych wiadomości o Jenerale *Valdez* nie otrzymano. Jedni mówią, że *Valdez* w czasie swoich poruszeń poniosł niejakie straty; inni przeciwnie twierdzą, że odniosł nad Jenerałem *Zumala-Carreguy* korzyści. To jednak zdaje się rzeczą pewną, że jeśli cofnienie się Jenerała *Valdez*, nastąpiło w dniu 24 do Logrono, tedy się to stało, nie z przyczyny nieprzyjacielskiego nań napadu, lecz z niedostatku zapasów żywności. Lord *Elliot* był dnia 25 w Estelli, oczekując na Jenerała *Valdez*. Transport 700,000 franków odszedł wczora wieczorem ze strażą z Aldudy do Elisondo. Warunki, które *Don Carlos* gotów jest przyjąć, żeby ukończyć woynę domową, są następujące, nie ręczemy jednak za ich autentyczność, rozumiejąc, iż są zmyślone przez jego stronników: 1) Zezwala na zrzeczenie się tronu na rzecz swojego syna, który ma przyjąć imie Karola V. 2) Gotów jest opuścić Hiszpanią, jak tylko się z niey oddali Rejentka Krystyna. 3) Zezwala na połączenie naystarszego swojego syna z Xiężniczką Izabellą. 4) Długi do śmierci Ferdynanda VII zaciągnione i konsolidowane, uznaje. 5) Udziela zupełney amnestyi za polityczne przewinienia. 6) Przyrzeka śpieszne zwołanie dawnych Kortezów dla ostatecznego przeyrzenia i sankcyonowania wszystkich czynności od śmierci Ferdynanda VII zdziałanych, których nie uznaje prawności. Wszystkie inne warunki *Don Carlos* odrzucił.

(*A.P.S.Z.*)

Dnia 6.

Dnia wczorayszego rozpoczęła się sprawa oskarżonych o rozruchy kwietniowe w Sądzie Izby Parów. Już o godzinie 9tey rano, były napełnione ciekawemi wszystkie ulice, prowadzące do pałacu Luxemburgskiege, którego ogrod zamknięto dla publiczności; widziano w nim tylko liczne oddziały gwardyi municypalney pieszey i konney. Jeden z domów prywatnych naprzeciwko Odeonu, obrócono na odwacht. O godzinie 11tey wprowadzono skoropisarzy gazetowych pomiędzy dwóma szeregami żołnierzy, aż do mieysca dla nich przeznaczonego; a wkrótce po 11tey, dozwolono wstępu publiczności; kobiét nie wpuszczano wcale. O pół do pierwszey przybyli świadkowie, mający zeznawać przeciwko oskarżonym, i ci, którzy za stroną oskarżonych mówić mają; pierwszych umieszczono po lewey, drugich po prawey stronie mieysca, dla oskarżonych urządzonego. O godzinie 1szey, przyprowadzono parami, naprzód oskarżonych Lyońskich, a w kwadrans potém Paryzkich. Nareszcie o pół do 2giey, weszli Parowie do sali, za niemi Prokurator Jeneralny *Martin*, z swemi adjunktami; wszyscy w urzędowym stroju czerwonym. Nie zadługo potém zagaił Prezes posiedzenie i polecił odczytanie listy imienney oskarżonych, których było 121. Zasiedli oni przeznaczone sobie mieysca na 9 ławkach, a mianowicie: na pięciu pierwszych, 59 Lyończyków, 5 z miasta St. Etienne, 1 z Grenoble, 1 z Arbois, 1 z Besançon i 2 z Marsylii, w ogóle 69; na trzech następnych, zasiedli wszyscy, 42 oskarżonych z Paryża; a na trzech ostatnich, 9 oskarżonych podoficerów z Lunevillu i oskarżony Adwokat *Mathieu* z Epinalu. Wielu z oskarżonych, wszedłszy do sali, mieli na głowach kapelusze lub czapki, które za przybyciem Parów pozdeymowali. Gdy ci ostatni zajęli swe mieysca, przemówił Prezes do publiczności, upominając, ażeby w czasie rozpraw zachowano się jak nayskromniey. Gdy odczytano imienną listę Parów, pokazało się 164 obecnych. Nieobecnych Parów było 79, między któremi uważano Xiążąt *Talleyranda*, *Broglie*, *Valmy* i *Dalmacyi*, Margr. *Dreux-Brezé*, Marszałków *Gérard* i *Grouchy*, Hrabiów *Excelmans* i *Drouet d'Erlon*, Barona *Bernard*, PP. *Gasparin*, *Baillot* i innych. Pan *Lascours* i Marszałek *Lobau* oświadczyli, że lubo zostali wezwani na świadków ze strony oskarżonych, pierwszy przez Pana *Marrast*, a drugi przez P. *Guinard*, będąc jednak przekonani sumiennie, iż w interessie tychże oskarżonych, nic wcale do powiedzenia nie mają, nie mogą przeto zrzekać się swey prerogatywy jako sędziowie. Po odczytaniu imienney listy Parów, wezwał oskarżonych Prezes Sądu, ażeby wy-

бы они по очереди объявили предъ Судомъ свои имена, прозванія, лѣта, состояніе и мѣсто жительства. Сіе исполнили всѣ подсудимые Ліонцы и нѣкоторые другіе, присовокупляя къ тому имена своихъ защитниковъ, къ сословію Адвокатовъ непринадлежащихъ. При семъ случаѣ подсудимый Г-нъ *Имберъ* (Редакторъ издаваемаго въ Марсели журнала, *Peuple Souverain*), объявилъ, что не дастъ отвѣта на вопросы, пока не будетъ имъ дано право, избирать по своей волѣ защитниковъ. Сему примѣру послѣдовали всѣ Парижскіе преступники, въ началѣ коихъ былъ Г-нъ *Каваньякъ*. Нѣкоторые, а особливо *Бомъ*, желали дабы дозволено было женамъ и родственникамъ ихъ, лично находиться при допросѣ. По поводу сопротивленія симъ образомъ подсудимыхъ, а наипаче нѣкоего *Мальефера*, которымъ названо 13 особъ, избранныхъ въ защитники, хотя они и непринадлежатъ къ сословію Адвокатовъ, какъ то: Гг. *Войе-д'Аржансонъ*, *Одри-де-Пюйраво*, *Ламене*, *Трела*, *Распаль*, *Карно*, *Леру*, *Арманъ-Каррель-Бушотъ*, *Рейно-Лежандръ*, *Корменень* и Генералъ *Тарерръ*, Члены Суда удалились въ особый покой для совѣщаній, гдѣ пробывъ два часа, въ $4\frac{1}{2}$ возвратились въ судейскую, и Президентъ, прочиталъ опредѣленіе слѣдующаго содержанія: „Въ разрѣшеніе требованія подсудимыхъ *Бома*, *Мальефера* и прочихъ, желающихъ дозволенія избрать въ защитники Гг. *Войе-д'Аржансона*, *Одри-де-Пюйраво* и другихъ, кои не суть ни Адвокатами, ни Юристами, Судъ по силѣ статьи 295 Уголовнаго Устава, и сообразно предложеніямъ Генеральнаго Прокурора, основываясь на томъ, что Президентъ употребилъ правильно предоставленную ему власть сею же статьею, опредѣлилъ: что желанія обвиняемыхъ удовлетворены быть не могутъ." Президентъ, прочитавъ сіе опредѣленіе, тотчасъ отсрочилъ засѣданіе. Подсудимые требовали, дабы имъ дозволено было переговорить между собою; но Президентъ объявилъ, что засѣданіе уже кончилось, а между тѣмъ и Перы начали вставать съ мѣстъ своихъ; и подсудимыхъ вывели.

— Для сегоднешняго засѣданія Перовъ, учинены близъ Люксембургскаго Дворца тѣжъ самые приготовленія и предосторожности, какъ и вчера. На скамьѣ обвиняемыхъ сидѣли только 3 Адвоката. По прочтеніи списка Перовъ оказалось, что присутстовали всѣ тѣ же какъ и прошедшаго дня; подсудимый *Бомъ* протестовалъ имененемъ всѣхъ обвиняемыхъ, противу вчерашняго опредѣленія, и былъ поддерживаемъ всѣми прочими столь оскорбительнымъ для Суда способомъ, что Генеральный Прокуроръ, на основаніи закона 1832 года, установленнаго противу оскорбителей Суда, предложилъ, чтобы онъ такихъ задорныхъ какъ *Каваньякъ*, приговорилъ къ особенной казни. Сообразно сему предложенію, Перы съ Президентомъ удалились въ залу своихъ совѣщаній, а во время ихъ отсутствія, происходило между подсудимыми нѣкоторое волненіе. Одинъ Адвокатъ разговаривалъ съ *Каваньякомъ*. Изъ числа оныхъ, двое только согласились избрать защитниковъ изъ сословія Адвокатовъ; всѣ прочіе упорно настояли на томъ, что бы избрать защитниковъ по своей волѣ; въ противномъ же случаѣ они вовсе не станутъ оправдываться. Они были намѣрены, объявить чрезъ газеты свой протестъ. (*G. C.*)

8-го Мая.

Кромѣ 164 Перовъ, участвовавшихъ въ процессѣ, присутствовали въ первыхъ засѣданіяхъ еще пять молодыхъ Перовъ, неимѣющихъ еще голосовъ, а именно Графы *Гервинъ*, *Дарю*, *Бомонъ*, *Соль-Таваннъ* и *Гедувиль*. Къ 79 отсутствующимъ Перамъ причислить должно еще 3, которые въ первомъ спискѣ *Journal de Débats* были пропущены, такъ, что полное число отсутствующихъ составляетъ 82.

— Со вчерашняго дня замѣчено въ Тюльерійскомъ замкѣ величайшее движеніе. Цѣлый вечеръ Король занимался съ Министрами. Около 9 часовъ прибыли въ Тюльери *Паскье* и *Деказъ*, для принятія приказаній отъ Короля.

— Вчера въ 2 часа Лордъ *Колей*, Англійскій Посланникъ, вручилъ Королю и Королевѣ въ приватной аудіенціи отзывную свою грамоту.

— Палата Перовъ, какъ извѣстно, постановила, что по Понедѣльникамъ и Четвергамъ засѣданій не будетъ. По сему *Journal de Débats* говоритъ, что вчерашнее засѣданіе было чрезвычайное.

— Во время не присутствія Палаты Перовъ, былъ собранъ вчера Совѣтъ Министровъ въ Люксембургскомъ саду.

— Вчера вечеромъ толпа любопытныхъ, собравшихся около Люксембургскаго дворца, разошлась не прежде 11 часовъ. Изъ темницы слышны были Марсельская пѣснь и *le chant du depart*, которые узники повторяли хоромъ.

mienili koleyno swe imiona, nazwiska, wiek, stan i mieysce zamieszkania. Uczynili zadosyć temu wezwaniu wszyscy oskarżeni Lugduńscy, i niektórzy inni, przydając zarazem nazwiska obrońców swoich, do rzędu Adwokatów nienależących. Natomiast oskarżony Pan *Imbert*, (gerent wydawanego w Marsylii dziennika *Peuple souverain*), oświadczył, iż dopóty nie odpowié na czynione mu zapytania, dopóki prawo wolnego obierania sobie obrońców, uznane nie zostanie. Za tym przykładem poszli wszyscy oskarżeni paryzcy, a na ich czele Pan *Cavaignac*. Niektórzy, a szczególniey oskarżony *Baume*, żądali także, aby dozwolono ich żonom, dzieciom i krewnym, bydź obecnemi podczas sprawy. Z powodu upierania się oskarżonych w tey mierze, a mianowicie niejakiegoś *Maillefer*, który wymienił 13 osób, wybranych za obrońców, choć nie należą do rzędu Adwokatów, jako to: PP. *Voyer-d'Argenson*, *Audry-de-Puyraveau*, *Lamennais*, *Trelat*, *Raspail*, *Carnot*, *Leroux*, *Armand-Carrel*, *Bouchotte*, *Reynaud*, *Legendre*, *Cormenin* i Jenerała *Tarayre*; Sędziowie udali się do oddzielnego pokoju swych narad, gdzie po dwugodzinném zabawieniu, to jest: o godzinie pół do piątey, wrócili do sali sądowey, a Prezes odczytał wyrok następującey osnowy: „Rozwiązując przełożenie oskarżonych *Baume*, *Maillefer* i innych, ażeby sąd dozwolił przybrać sobie za obrońców Panów *Voyer d'Argenson*, *Audry-de-Puyraveau* i inne osoby, nie będące Adwokatami, ani prawnikami; po zapatrzeniu się na artykuł 295 postępowania kryminalnego, i stosownie do wniosków Prokuratora Jeneralnego, mając przytém na uwadze, że Prezes użył prawnie swey władzy, tymże artykułem jemu dozwoloney, stanowi: że na żądanie oskarżonych zezwolić nie może." Zaraz po odczytaniu tego wyroku, zawiesił Prezes posiedzenie. Oskarżeni upraszali, aby im dozwolono naradzić się między sobą; ale Prezes oświadczył, że już zamknięte posiedzenie, a w tey chwili podnieśli się wszyscy Parowie z mieysc swoich, oskarżonych zaś odprowadzono.

— Do dzisieyszego posiedzenia sądu Parów, poczyniono takież same przygotowania i ostróżności w blizkości pałacu Luxemburgskiego, jak wczora. Na ławce oskarżonych było tylko 3 Adwokatów. Z odczytania listy Parów, pokazało się, że byli wszyscy, jak dnia poprzedniego. Oskarżony *Beaume*, protestował imieniem wszystkich oskarżonych, przeciwko wydanemu dnia wczorayszego zawyrokowaniu, i był wśpierany przez nich wszystkich w sposób tak dalece ubliżający sądowi, że Prokurator Jeneralny uczynił wniosek, ażeby burzliwych, jakim był np. *Cavaignac*, sąd skazał oddzielnie na karę, prawem z 1832 roku, na ubliżających sądowi ustanowioną. Stosownie do tego wniosku, udali się Parowie wraz z Prezesem do pokoju narad swoich, a w czasie ich nieobecności, niejakie wzburzenie pomiędzy oskarżonemi postrzegać się dawało. Z oskarżonym *Cavaignac*, rozmawiał długo jeden z Adwokatów. Ze wszystkich oskarżonych, dwóch tylko przystało na wybranie obrońców z grona Adwokatów sądowych; wszyscy inni obstają uporczywie przy tém, że powinni mieć obrońców z własnego wyboru, lub przekładają nie bronić się wcale. Było ich zamiarem ogłosić w tey mierze stosowną przez dzienniki protestacyą ze swey strony. (*G. C.*)

Dnia 8.

Oprócz 164 Parów, którzy zasiadają w Sądzie, było oraz na pierwszych posiedzeniach 5 młodych Parów, którzy jeszcze nie mają głosu, to jest: Hrabiowie: *Hervyn*, *Daru*, *Beaumont*, *Saulx-Tawanne* i *Hedouville*. Do 79 nieobecnych Parów, przydać jeszcze trzeba 3, których na pierwszey liście imienney w *Journal des Débats* nie umieszczono, a tak ogólna liczba nieobecnych wynosi 82.

— Od dnia wczorayszego, daje się postrzegać wielki ruch w pałacu Tuilleryyskim. Król przez cały wieczor pracował z Ministrami. Około godziny 9tey przybyli do Tuilleryow *Pasquier* i *Decazes*, dla otrzymania Królewskich rozkazów.

— Wczora o godzinie 2giey Lord *Cowley*, Ambassador Angielski, miał u Króla i Królowey prywatne posłuchanie, na którém podał pismo, obeymujące jego odwołanie.

— Izba Parów, jak wiadomo, postanowiła, że w poniedziałki i czwartki nie będzie miała posiedzeń. Dla tego *Journal des Débats* powiada, iż posiedzenie wczorayszе było nadzwyczayne.

— Podczas niezasiadania Izby Parów, wczora zgromadziła się Rada Ministrów w ogrodzie Luxemburgskim.

— Wczora wieczorem tłum ciekawych, którzy się zgromadzili byli około pałacu Luxemburskiego, rozszedł się aż o godzinie 11tey. Z więzienia słyszana była piosnka Marsyliyska i *le chant du depart*, nócone przez więźniów chorem.

— Изъ Тулона пишутъ отъ 2-го сего мѣсяца: „Не весь Англійскій флотъ воротится въ Мальту, какъ прежде увѣдомляли. Въ Левантѣ стоятъ еще 4 линейныхъ корабля, 1 фрегатъ, 1 пароходъ и нѣсколько мелкихъ судовъ.“

— Изъ Байонны пишутъ отъ 4-го Мая: „Мы сей часъ получили извѣстіе, о кровавой битвѣ, происходившей въ окрестностяхъ Гверницы и Бискаи, между Бригадиромъ *Иріартомъ* и мятежниками сей провинціи. Предводитель Христиносовъ былъ раненъ, а солдаты обратились въ бѣгство. Только Офицеры съ малымъ числомъ людей оказали сопротивленіе. Увѣряютъ, что 4 Офицера и 64 Оберъ-Офицера остались на мѣстѣ. *Иріарте* съ частію своего войска бросился къ Леквиціо, гдѣ вскорѣ собралъ 3,500 человѣкъ. Лордъ *Эллiотъ* отправилъ къ Англійскому Кабинету курьера, который везетъ депеши и къ Французскому Правительству. Изъ донесенія его видно, что сраженіе, о которомъ Карлисты такъ много говорили, была лишь небольшая стычка, и уронъ съ обѣихъ сторонъ незначителенъ. *Вальдецъ* дѣйствительно обратился къ Логроньо, дабы занять выгоднѣйшую позицію и приготовиться къ настоящимъ дѣйствіямъ.“ (*A.P.S.Z.*)

— Donoszą z Tulonu pod 2 t. m.: „Nie cała angielska flota powróciła do Malty, jak pierwiey było doniesiono. W Lewancie stoją jeszcze 4 okręty liniowe, 1 fregata, 1 statek parowy i kilka małych statków.“

— List z Bayonny pod 4 b. m. donosi: „W tey chwili odbieramy wiadomość o krwawey bitwie w okolicy Guernica i Biskai, między Brygadyerem *Iriarte* i tamecznemi buntownikami. Dowódzca woyska Królowey został raniony, a żołnierze rzucili się do ucieczki. Sami tylko oficerowie, z niewielą żołnierzami dawali opór. Zapewniają, iż poległo 4 oficerów i 64 niższego. *Iriarte* udał się z częścią woyska do Lequeitio, gdzie wkrótce zebrał znowu 3,500 ludzi. Lord *Elliot* wysłał do Gabinetu Angielskiego gońca, który także wiezie depesze do Rządu Francuzkiego. Z rapportu jego okazuje się, iż bitwa, o którey Karoliści tyle głosili, była tylko utarczką, i obiedwie strony nie wielką poniosły stratę. *Valdez* udał się istotnie do Logrono, da tego tylko, aby tam zajął korzystne stanowisko, i przysposobił się do dalszych działań.“ (*A.P.S.Z.*)

Германія.

Лудвигслустъ, 27-го Апрѣля.

(Въ Великомъ Герцогствѣ Мекленбургъ-Шверинскомъ.)

За нѣсколько времени до наступленія дня, въ который минуло 50 лѣтъ, со времени принятія правленія нашимъ Великимъ Герцогомъ, прибыло, сюда множество Августѣйшихъ Особъ, Посланниковъ, Депутацій и т. д. Въ числѣ первыхъ находились: Его Королевское Высочество Наслѣдный Принцъ Прусскій, Его Высочество Герцогъ *Мекленбургъ-Стрелицкій* и другіе. 24-го числа утромъ, 101 выстрѣломъ возвѣщено было о началѣ торжества. Въ 7 часовъ, въ присутствіи Наслѣднаго Герцога и безчисленнаго стеченія народа, отслужено было молебствіе. Въ 9 часовъ, Его Высочество Великій Герцогъ принималъ поздравленія. Затѣмъ, въ одной изъ залъ дворца, Придворный Пасторъ *Вальтеръ*, произнесъ приличную сему торжеству рѣчь. Вечеромъ городъ былъ иллюминованъ, и на театрѣ было дано безденежное представленіе. По окончаніи спектакля, 200 человѣкъ гражданъ съ факелами приближились ко дворцу, и по принесеніи Герцогу, отправленною ими депутаціею, поздравленія, при пушечныхъ выстрѣлахъ и звукахъ музыки, раздались со всѣхъ сторонъ радостныя восклицанія. 25-го и 26-го числа при Дворѣ былъ обѣдъ, а вечеромъ балъ. (*С. П.*)

Niemcy.

Ludwigslust, dnia 27 Kwietnia.

(W Wielkiém Xięztwie Meklemburg-Szweryńskiém.)

Przed niejakim czasem do nadeyścia dnia, w którym się skończyło 50 lat, od objęcia Rządów, przybyło tu wiele Wysokich Osób, Posłów, Deputacyy i t. d. W liczbie pierwszych znaydowali się: Jego Królewska Wysokość Xiążę Następca Pruski, Jego Wysokość Xiążę *Meklemburg-Strelitz* i inni. Dnia 24 rano przez 101 wystrzałow, oznaymiono, o początku tey uroczystości. O godzinie 7mey w obecności Xięcia Następcy i niezliczonego zebrania się ludu, odprawione było nabożeństwo. O godzinie 9tey, Jego Wysokość Wielki Xiążę przyymował powinszowanie. Potém w jedney z sal pałacowych, Nadworny Pastor *Walter*, miał stosowną do tey uroczystości przemowę. Wieczorem miasto było oświecone, i dany teatr bezpłatnie. Po ukończeniu widowiska, 200 obywateli mieskich z latarniami zbliżyli się do Pałacu, i po złożeniu Xięciu, przez wysłaną od nich Deputacyą, powinszowania, przy wystrzałach z dział i odgłosie muzyki, rozległy się ze wszech stron radosne okrzyki. Dnia 25 i 26 był u dworu obiad i bal wieczorem. (*P. P.*)

Италія.

Въ Миланѣ надѣются, что Императоръ *Фердинандъ I*, посѣтитъ осенью свои Италіянскія провинціи. Милосердіе, оказанное симъ Монархомъ при восшествіи его на престолъ заключеннымъ въ Шпильбергѣ преступникамъ, привлекло къ нему всѣ сердца: онъ будетъ встрѣченъ жителями Ломбардіи съ искреннею радостію и восхищеніемъ. (*С. П.*)

Włochy.

W Medyolanie spodziewają się, iż Cesarz *Ferdynand Iszy*, odwiedzi w jesieni Włoskie swe prowincye. Łaska, okazana przez tego Monarchę przy wstąpieniu swojém na Tron, uwięzionym w Spilbergu przestępcom, zjednała mu wszystkich serca: będzie on spotkany przez mieszkańców Lombardyi z prawdziwą radością i uniesieniem. (*P. P.*)

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

Отъ Виленскаго Губернскаго Правленія.

Минскій Губернскій Предводитель Дворянства и исправлявшій должность Виленскаго, обратились къ Господину Министру Внутреннихъ Дѣлъ съ ходатайствомъ: *a*) о продолженіи лицамъ, принадлежащимъ къ бывшей Шляхтѣ и владѣющимъ въ Западныхъ Губерніяхъ, населенными крестьянами и дворовыми людьми, назначеннаго Указомъ 2 Іюля 1833 года двухъ годичнаго срока для представленія документовъ о дворянскомъ ихъ происхожденіи; *b*) объ оставленіи при правахъ дворянскихъ лицъ, утвержденныхъ одними Депутатскими Собраніями и въ послѣдствіи утратившихъ свои документы и *c*) о дозволеніи доказывающимъ дворянство представлять переводы своихъ документовъ вмѣсто гербовой на простой бумагѣ.

По сему дѣлу Господинъ Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Коммитетъ Высочайше утвержденный по дѣламъ Западныхъ Губерній, ко-

OGŁOSZENIE.

Od Wileńskiego Rządu Gubernialnego.

Miński Gubernialny Marszałek Dworzaństwa i sprawujący obowiązki Wileńskiego, udawali się do Pana Ministra Spraw Wewnętrznych, starając się: *a*) o przedłużenie dla osób, należących do byłey Szlachty i posiadających w Zachodnich Guberniach, osiedlonych włościan i dworskich ludzi, naznaczonego Ukazem 2go Lipca 1833 roku dwuletniego terminu, na złożenie dokumentów o Dworzańskiém ich pochodzeniu; *b*) o zostawienie przy prawach dworzańskich osób, uznanych przez same Deputacyyne-Zebrania, a które poźniey potraciły swe dokumenta; i *c*) o dozwolenie dowodzącym dworzaństwa składać tłumaczenie swych dokumentów, zamiast herbowego papieru, na prostym.

W rzeczy tey Pan Minister Spraw Wewnętrznych czynił przedstawienie do Komitetu, Naywyżey ustanowionego do Spraw Zachodnich Guberniy, który, po jego rozpatrzeniu,

торый по разсмотрѣніи онаго полагалъ между прочимъ:

1-е) Что ходатайство означенныхъ Предводителей Дворянства о продолженіи лицамъ, поименованнымъ въ 1-мъ разрядѣ Указа 11-го Ноября 1832 года на представленіе доказательствъ о дворянскомъ своемъ происхожденіи назначеннаго двухъ годичнаго срока еще на три года, не можетъ быть удовлетворено, ибо они непредставили особенно уважительныхъ причинъ, побуждающихъ къ таковому ходатайству и кромѣ сихъ двухъ Губерній ни отъ одной изъ Губерній Западныхъ въ Министерство Внутреннихъ Дѣлъ непоступило подобнаго ходатайства.— Допущеніе просимой отсрочки, отдаливъ только окончательное приведеніе въ извѣстность лицъ бывшей Польской Шляхты, можетъ подать поводъ въ послѣдствіи вновь испрашивать продолженія срока; впрочемъ симъ закономъ невоспрещается и по прошествіи двухъ лѣтъ доказывать узаконеннымъ порядкомъ свое происхожденіе.

2-е) Что равнымъ образомъ не можетъ быть уважена просьба объ оставленіи безъ разсмотренія Герольдіи правъ на дворянство тѣхъ лицъ, кои утверждены въ семъ достоинствѣ однѣми Дворянскими Депутатскими Собраніями. Утрата документовъ, на коихъ Депутатское собраніе основало свое опредѣленіе о признаніи кого либо въ дворянство, не есть уважительная причина удовлетворить сію просьбу, и

3-е) Пріемля въ уваженіе, что между доказывающими дворянство, дѣйствительно могутъ быть весьма бѣдные люди, которые не въ состояніи писать переводы своихъ документовъ на гербовой бумагѣ, и потому лишаются возможности доказывать свое Дворянство, можно уважить представленіе по сему предмѣту исправлявшаго должность Виленскаго Губернскаго Предводителя и даже распространить оное для лицъ 1-го разряда на всѣ Западныя Губерніи, но съ тѣмъ, чтобы лица, которые симъ снисхожденіемъ воспользуются, непременно представляли надлежащія удостовѣренія мѣстныхъ Начальствъ, что они дѣйствительно по бѣдности своей немогутъ представлять переводовъ съ документовъ о дворянскомъ своемъ происхожденіи на гербовой бумагѣ.

Сіе положеніе Коммитета ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ Высочайше утвердить соизволилъ 26 прошедшаго Марта.

О таковомъ положеніи Комитета, Высочайше утвержденномъ, Господиномъ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, Виленскому Господину Военному Губернатору сообщенномъ, Губернское Правленіе, въ слѣдствіе предложенія Господина Гражданскаго Губернатора и Кавалера съ N. 7.420 сверхъ распубликованія посредствомъ Городскихъ и Земскихъ Полицій, сочло нужнымъ, для всеобщаго свѣденія Дворянъ здѣшней Губерніи, объявить чрезъ настоящее объявленіе. Мая 13 дня 1835 года.

Совѣтникъ и Кавалеръ Козьма Новицкій.
Столоначальникъ Бенедикъ Чарноцкій.
Повытчикъ В. Тартилло. (736)

między innemi postanowił:

1όd) Że staranie pomienionych Marszałków Dworzaństwa, o przedłużenie dla osób, wymienionych w 1szym rzędzie Ukazu 11go Listopada 1832go roku, na składanie dowodów o swém dworzańskiém pochodzeniu, naznaczonego dwuletniego terminu, jeszcze na trzy lata, nie może bydź zadosyćuczynione; ponieważ oni nie przedstawili szczególnieyszey godnych uwagi przyczyn, pobudzających do tego starania i prócz tych dwóch Guberniy, od żadney z Guberniy Zachodnich do Ministeryum Spraw Wewnętrznych nie weszło podobne staranie.—Dozwolenie proszonego odłożenia, oddaliwszy tylko ostateczne przywiedzenie do wiadomości o osobach byłey Polskiey Szlachty, może stać się powodem w poźnieyszym czasie do proszenia znowu o przedłużenie terminu; zresztą przez to postanowienie nie wzbrania się i po upłynieniu dwóch lat, dowodzić ustanowionym porządkiem swojego pochodzenia.

2re) Że równym sposobem nie może mieć uwagi prośba o zostawienie bez przeyrzenia Heroldyi praw na dworzaństwo tych osób, którym przyznana jest ta dostoyność przez same Zgromadzenia Deputacyyne Dworzańskie. Zatracenie dokumentów, na których Zgromadzenie Deputacyyne opierało swóy wyrok, przyznający komukolwiek dworzaństwo, nie jest zasługującą na uwagę przyczyną do zadosyć-uczynienia teyprośbie; i

3cie) Uważając, że pomiędzy dowodzącemi dworzaństwa, rzeczywiście mogą bydź bardzo ubodzy ludzie, którzy nie są w stanie pisać tłumaczenia swych dokumentów na herbowym papierze, i dla tego pozbawieni są możności dowodzenia swego dworzaństwa, może bydź zasługującém na uwagę przedstawienie w tey rzeczy Sprawującego obowiązek Wileńskiego Gubernialnego Marszałka, a nawet rozciągnioném do osób 1go rzędu wszystkich Guberniy Zachodnich, ale z tém, ażeby osoby, które z tey powolności użytkować będą, koniecznie składały należyte poświadczenie mieyscowych Zwierzchności, że istotnie dla ubóztwa swego nie mogą złożyć tłumaczenia dokumentów o swojém dworzańskiém pochodzeniu na papierze herbowym.

To postanowienie Komitetu CESARZ JEGOMOŚĆ Naywyżey utwierdzić raczył 26 przeszłego Marca.

O takiém postanowieniu Komitetu, Naywyżey utwierdzoném, przez Pana Ministra Spraw Wewnętrznych Wileńskiemu Panu Wojennemu Gubernatorowi udzieloném, Rząd Gubernialny, na skutek przełożenia Pana Cywilnego Gubernatora i Kawalera z Nrem 7420 prócz opublikowania przez pośrednictwo Mieskich i Ziemskich Policyy, uznał potrzebném, dla powszechney wiadomości Dworzan tuteyszey Gubernii ogłosić przez ninieysze obwieszczenie. Maja 13 dnia 1835 roku.

Radca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Naczelnik Stołu Benedykt Czarnocki.
Powytczyk W. Tartiłło. (736)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Мая 21 дня 1835 г.—Цензоръ Стат. Совѣт. и Кав. *Левъ Боровскій.*